

Nr 330.

Av herr **Andersson, Elon, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.*

Kungl. Maj:t föreslår i proposition nr 276 till årets riksdag en sådan ändring i stadgan den 21 februari 1941 om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande, att allmän pensionsrätt för riksdagens ledamöter skulle införas från och med den 1 juli innevarande år. Förslaget grundar sig på ett utlåtande av de utredningsmän, som enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande av finansministern tillkallades den 25 sistlidne februari. Beträffande de allmänna synpunkter på frågan om införande av pensionsrätt för riksdagens ledamöter, som utredningsmännen redovisat och till vilka finansministern helt anslutit sig, ha vi några erinringar att framställa.

Såsom utredningsmännen framhålla är riksdagsmannaskapet ett förtroendeuppdrag, som helt skiljer sig från en tjänst eller anställning i vanlig mening. Att under sådana förhållanden förena uppdraget med pensionsrätt skulle innebära ett klart avsteg från vedertagna pensionsgrunder. Visserligen har riksdagsarbetets utveckling medfört att flertalet riksdagsledamöter under en avsevärd del av året nödgas uppehålla sig på annan ort än hemorten, vilket är ägnat att medföra olägenheter för riksdagsledamöterna i deras vanliga gärning. Därest nu utgående förmåner icke äro tillräckliga för att kompensera riksdagsledamöterna för denna olägenhet, böra dock andra åtgärder än pensionering, t. ex. en reglering av riksdagsarvodet, hellre ifrågakomma. Denna fråga torde komma att uppmärksammas av den kommitté, som utreder spörsmålet om riksdagens arbetsformer, och under sådana förhållanden kunna eventuella åtgärder anstå i avvaktan på prövningen av kommitténs blivande förslag.

Utredningsmännen ha icke kunnat framlägga några starkare skäl för den uppfattningen, att införandet av pensionsrätt skulle främja en förnyring av riksdagens sammansättning. Departementschefen inskränker sig i propositionen till att uttala en förhoppning om att den föreslagna anordningen med pensionsrätt icke skall motverka en i och för sig önskvärd förnyring av riksdagen. Förnyringssynpunkten synes oss helt kunna avföras från debatten. Om pensionsmöjligheten i något fall påverkar villigheten att undanbedja sig ett förnyat riksdagsuppdrag, så kommer den i andra fall att öka benägenheten att kvarstå i riksdagen tills vederbörande kvalificerat sig för full riksdagspension

I de fall då särskilda skäl för bidrag till ålderdomsförsörjning föreligga anse vi, att hinder ej kan möta för riksdagen att på vanligt sätt besluta om statspension åt därav förtjänta riksdagsledamöter.

Med åberopande av ovan anförda synpunkter få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 276.

Stockholm den 28 maj 1947.

Elon Andersson.

John Bergvall.

E. A. Lindblom.
